

Folketinget over tid kan være med til at sikre, at vi når det mål, som i givet fald er det samme som det, Det Radikale Venstre havde i 2001, men hvor man overhovedet ikke kunne sandsynliggøre, hvordan man ville få 100.000 mere i beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Man må sige, at finansministeren er en stor politisk entertainer. Vi har oplevet, hvordan finansministeren på det seneste er dobbelt så optimistisk som stort set alle andre, når det gælder udviklingen i arbejdsløsheden, og selv om finansministeren i dag ikke har kunnet give noget konkret bud på, hvordan han vil skaffe 60.000 i arbejde, siger han, at 60.000 er alt for lidt, og at vi skal have 80.000 i arbejde.

Vi ser meget gerne, at der kommer 80.000 i arbejde, men det, der står tilbage i denne diskussion, er jo, at finansministeren ikke har givet noget bud på, hvordan han bare vil skaffe de første 60.000 i arbejde. Der er nogle overordnede bemærkninger, men intet konkret om, hvordan man vil gøre det, og finansministerens troværdighed er jo noget svækket af, at hver gang, han kommer med en prognose, viser den sig at være forkert. Vi har en finansminister, som siger, at her går det godt, selv om der i denne regerings levetid er kommet 33.000 flere arbejdsløse, og de seneste opgørelser viser stigende arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil lige sige til hr. Nicolai Wammen, også for at yde Finansministeriet retfærdighed, at den sikkerhed, der ligger i Finansministeriets prognoser, er altså lige så stor som den, der ligger i andre prognosemageres.

Når man går tilbage i historien og ser på, hvordan udsvingene i væksten og ledigheden har været, var vores skøn i 2002 om ledigheden i 2003 højere end alle andre prognosemageres. Finansministeriet forudså den absolut højeste ledighed, højere end alle de andre prognosemagere, jeg tidligere har nævnt, så man skal lade være med at kritisere Finansministeriet. Dets prognoser er kvalificerede på et niveau, som ingen andre er i stand til at udfase ved at påstå, at de har et bedre statistisk eller fagligt grundlag for at vurdere, hvordan det vil gå, for sådan er det ikke.

Så vil jeg godt sige igen, at det jo ikke er en politisk vurdering. Det er en faglig vurdering,

der finder sted i Finansministeriet, og så må man se over tid, hvem der egentlig får ret, og hvordan udviklingen kommer til at gå.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jeg konstaterer, at finansministeren igen ikke giver et eneste konkret bud på nye initiativer, som kan sikre de første 60.000, for slet ikke at tale om, at han har lovet, at han vil skaffe 80.000 i arbejde.

Jeg synes egentlig, at finansministeren skylder Folketinget at komme med nogle konkrete bud. Det er jo ikke bare oppositionen, der beder om dem. Nationalbanken og Det Økonomiske Råd er bekymrede for, om regeringen overhovedet kan levere varen, og derfor siger de, at som det ser ud nu, er den økonomiske situation og finanspolitikken uholdbar.

Det er en meget hård kritik, der bliver fremført, og derfor nytter det ikke noget bare at slå ud med armene og sige, at man skaffer en masse job, når man ikke har noget konkret i posen. Når man gang på gang på gang har taget fejl, er der ikke meget troværdighed tilbage, men kunne vi ikke få nogle konkrete bud på, hvordan man vil skaffe de første 60.000 og derefter op til de 80.000 i arbejde? Det kunne være en god julegave til de mange arbejdsløse i Danmark.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Igen vil jeg gå ud fra, at det kan være et fælles mål at skaffe 80.000 i arbejde. Det ville glæde mig, hvis det var et fælles mål, for det burde jo være det humanistiske mål, så man ikke bare taler om 55.000-60.000, men vil have mange flere, fordi alt for mange står uden for arbejdsmarkedet. Sådan burde det være.

Når de økonomiske vismænd tvivler på, om vi kan overholde målsætningen i Danmark 2010, er deres argumentation jo baseret på det, vi oplevede op gennem 1990'erne: Den tidligere regering var fuldstændig ude af stand til at styre udgiftspolitikken. Man nåede op på dobbelt så store væksttal og mere til end dem, der var målet, man havde et mål på 1 pct. i årlig vækst, men i snit blev den 2,2 pct. Det er jo det, der er baggrunden for argumentationen og tvivlen om, hvorvidt det kan lade sig gøre. Vismændene tvivler på, at det kan lade sig gøre for os at få bedre styr på kommuner og amter, end den tidligere regering kunne, og den tvivl skal man da